

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr WN.II.4131-1-57- 11
Wojewody Małopolskiego
z dnia 11 sierpnia 2011 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 j.t.; zm. Dz. U. z 2002 r., Nr 23, poz. 220; Nr 62, poz. 558; Nr 113, poz. 984; Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806; z 2003 r., Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568; z 2004 r., Nr 102, poz. 1055 i Nr 116, poz. 1203; z 2005 r., Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457; z 2006 r., Nr 17, poz. 128 i Nr 181, poz. 1337; z 2007 r., Nr 48, poz. 327; Nr 138, poz. 974; Nr 173, poz. 1218; z 2008 r., Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458; z 2009 r., Nr 52, poz. 420 i Nr 157, poz. 1241; z 2010 r., Nr 28, poz. 142; Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 230 i Nr 106, poz. 675; z 2011 r., Nr 21, poz. 113; Nr 117, poz. 679 i Nr 134, poz. 777) **stwierdza się nieważność w części** uchwały Nr XXI/229/11* Rady Miasta Krakowa z dnia 6 lipca 2011 r. w sprawie ustalenia strefy płatnego parkowania, ustalenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, wprowadzenia opłaty abonamentowej dla niektórych użytkowników dróg oraz sposobu pobierania tych opłat – **w zakresie § 3 ust. 9 uchwały.**

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXI/229/11 z dnia 6 lipca 2011 r. Rada Miasta Krakowa ustaliła strefę płatnego parkowania, opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, opłatę abonamentową i stawkę zerową dla niektórych użytkowników dróg oraz sposób pobierania tych opłat. W § 3 ust. 9 przedmiotowej uchwały Rada Miasta Krakowa postanowiła, iż w uzasadnionych sytuacjach, gdy nie można zapewnić sprawnego funkcjonowania systemu poboru opłat w oparciu o rozwiązania przyjęte w niniejszej uchwale, zarząd dróg może wprowadzić na czas określony, inne, nie przewidziane w niniejszej uchwale, formy wnoszenia opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania.

Organ nadzoru kwestionuje dopuszczalność zapisu § 3 ust. 9 przedmiotowej uchwały, który w jego ocenie narusza obowiązujący porządek prawny poprzez przyznanie zarządowi dróg kompetencji do stanowienia form wnoszenia opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania. W ocenie organu nadzoru powyższe oznacza przekazanie na rzecz innego podmiotu kompetencji, które z mocy ustawy przyznane zostały radzie gminy. Przepis § 3 ust. 9 uchwały w zakresie, w jakim przekazuje zarządowi dróg kompetencje ustawowo przypisane do kompetencji rady gminy, pozostaje w sprzeczności z art. 13b ust. 4 pkt. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t.j. Dz. U. z 2007 r., Nr 19, poz. 115, z późn. zm.), zgodnie z którym rada gminy ustalając strefę płatnego parkowania określa także sposób pobierania opłaty za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania.

Przepisy ustawy o drogach publicznych zawierają szczegółowe upoważnienie dla właściwego organu – rady gminy do ustanowienia przepisów prawa miejscowego w zakresie ustalenia strefy płatnego parkowania. I tak, ustawodawca w przepisie art. 13b ust. 3 ustawy o drogach publicznych jednoznacznie ustalił zakres kompetencji rady gminy, upoważniając ją wyłącznie do ustalenia strefy płatnego parkowania. Ustalając strefę rada upoważniona została w przepisie art. 13b ust. 4 tej ustawy do ustalenia wysokości stawek opłaty za parkowanie pojazdów na drogach publicznych w strefie płatnego parkowania, w tym do wprowadzenia

* Uchwała ogłoszona w Dz. Urz. Woj. Małop. Nr 363 z dnia 20 lipca 2011 r.

opłaty abonamentowej, zryczałtowanej bądź zerowej stawki opłaty dla niektórych użytkowników drogi oraz określenia sposobu pobierania opłaty za parkowanie na drogach publicznych w strefie. Ponadto w myśl przepisu art. 13f ustawy o drogach publicznych rada gminy upoważniona została do określenia wysokości opłaty dodatkowej pobieranej za nieuiszczenie opłat za parkowanie w strefie oraz określenia sposobu jej pobierania.

Przywołane wyżej przepisy ustawy o drogach publicznych wskazują wprost, iż organem właściwym do ustalania strefy oraz regulacji ze strefą związanych jest wyłącznie organ stanowiący gminy. W ocenie organu nadzoru przekazanie zarządowi dróg możliwości ustalania innych form wnoszenia opłat za parkowanie w strefie od tych przewidzianych w uchwale stanowi nieuprawnioną cesję kompetencji przyznaných ustawowo organowi gminy na rzecz innego podmiotu. Wskazać należy również i na to, iż w orzecznictwie sądów administracyjnych przez pojęcie "sposób" rozumie się zasady, formy, ogół czynności technicznych pozwalających na opłacenie parkowania w strefie (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 listopada 2008 r., sygn. akt I OSK 918/08). Biorąc powyższe pod uwagę w ocenie organu nadzoru poprzez normę ujętą w § 3 ust. 9 kwestionowanej uchwały Rada Miasta Krakowa scedowała na zarząd dróg kompetencje do określenia form wnoszenia opłat za parkowanie w strefie płatnego parkowania. Regulacja ta przekracza dopuszczalny zakres wynikający z upoważnienia ustawowego, w sposób niedopuszczalny przenosi bowiem kompetencję przyznaną ustawowo radzie gminy na rzecz innego podmiotu.

Zapis § 3 ust. 9 kwestionowanej uchwały narusza również przepisy art. 7 Konstytucji RP. Przewidziana w § 3 ust. 9 uchwały regulacja narusza ową zasadę, zgodnie z którą organy władzy publicznej, w tym również organy jednostek samorządu terytorialnego, winny działać na podstawie i w granicach prawa. Naruszeniem powyższej zasady jest zatem każde działanie organu władzy publicznej, które jest podejmowane bez podstawy prawnej czy też z przekroczeniem delegacji ustawowej do podejmowania określonego działania. W ocenie organu nadzoru upoważnienie do wydania przez dany organ określonego aktu prawnego, a zatem także upoważnienie do kreowania norm prawnych, które będą w owym akcie prawnym ujęte, jest uprawnieniem tylko i wyłącznie przyznanym temu organowi. Każde natomiast wykroczenie poza udzielone upoważnienie jest istotnym naruszeniem normy kompetencyjnej i stanowi jednocześnie o naruszeniu konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie. Winno się ją wnieść za pośrednictwem Wojewody Małopolskiego w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Małopolskiego

Radca Prawny
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego i Kontroli
Mirosław Chrapusta